



Women's Expectations of Public Organizations; To What Extent Are Women's Expectations Met?

Tayebeh Abbasi *

Assistant Professor, Public Administration Department, Faculty of Management, Tehran University, Tehran, Iran.

Seyed Kamal Vaezi

Associate Professor, Public Administration Department, Faculty of Management, Tehran University, Tehran, Iran.

Maryam Zareh

MA of Public Administration, Public Administration Department, Faculty of Management, Tehran University, Tehran, Iran.

Received: 25/05/2021

Accepted: 13/09/2021

Abstract:

The purpose of this study is to identify the women's expectations who are working in public organizations and to examine organization in Yazd Province in terms of fulfilling these expectations and demands . The research is qualitative in terms of methodology using a qualitative mixed exploratory approach. 17 female employees, randomly selected, interviewed to collect the qualitative data and a questionnaire, developed based on the qualitative findings, was used in the quantitative section. Employing a snowball method, the questionnaire distributed among randomly selected female employees in Yazd Province public organizations. Findings in qualitative phase explored the dimensions of commitment to policies and law implementation, Providing facilities and benefits for women, supportive environment, vacation opportunity, justice-based behavior, and the equal educational opportunities. Survey results showed that the level of female employees' satisfaction toward the justice-based behavior, equal services and welfare facilities, supportive actions are lower than the average.

Keywords: Public Organizations, Women, Women's Expectations, Yazd Province.

Corresponding Author, Email: t.abbasi@ut.ac.ir

Original Article

DOI: 10.22034/jipas.2021.287908.1186

Print ISSN: 2676-6256

Online ISSN: 2676-606X

انتظارهای زنان از سازمان‌های دولتی؛ تا چه حد انتظارهای زنان از سازمان‌های دولتی محقق می‌شود؟

* طبیبه عباسی*

استادیار، گروه مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

سید کمال واعظی

دانشیار، گروه مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

مریم زارع

کارشناسی ارشد، گروه مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

دریافت: ۱۴۰۰/۰۶/۲۲ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۳/۰۴



چکیده: هدف این پژوهش شناسایی انتظارهای توقيع‌های کارکنان زن و بررسی دیدگاه کارکنان سازمان‌های دولتی استان یزد در ارتباط با میزان تحقق این انتظارهای است. پژوهش با رویکرد ترکیبی اکتشافی انجام شده است؛ برای گردآوری داده‌ها در بخش کیفی از مصاحبه و در بخش کمی از پرسشنامه (تقویت شده مبتنی بر داده‌های بخش کیفی) استفاده شده است. جامعه پژوهش در بخش کیفی، ۱۷ نفر از کارکنان زن سازمان‌های دولتی بودند که به روش گلوله برگی انتخاب شدند و در بخش کمی کارکنان زن سازمان‌های دولتی استان یزد بودند که به روش تصادفی ساده انتخاب شدند. در این پژوهش و براساس نتایج داده‌های حاصل از مصاحبه مؤلفه‌های تعهد به اجرای قوانین مربوط به زنان، فرصت‌های برابر در ارائه تسهیلات و مزایا برای زنان، ایجاد محیط حمایتی، فرصت‌های مرخصی، ایجاد محیط حمایتی رفتارهای مبتنی بر عدالت با زنان و فرصت‌های آموزشی برابر به عنوان انتظارهای زنان شناسایی شدند. داده‌های حاصل از بررسی دیدگاه کارکنان درباره این انتظارهای نشان داد که میزان رضایت کارکنان زن نسبت به رفتارهای مبتنی بر عدالت با زنان، فرصت‌های برابر در ارائه تسهیلات و مزایا برای زنان، ایجاد محیط حمایتی پایین‌تر از حد متوسط است.

واژگان کلیدی: سازمان‌های دولتی، زنان، انتظارهای زنان، استان یزد.

* نویسنده مسئول: t.abbasi@ut.ac.ir

نوع مقاله: پژوهشی

DOI: 10.22034/jipas.2021.287908.1186

شایعه: ۶۲۵۶-۲۶۷۶

شایعه الکترونیک: ۲۶۷۶-۶۰۶X

مقدمه

تقریباً نیمی از جمعیت ۸۳ میلیون نفری ایران، زنان هستند که نقش مهمی در توسعه کشور در ابعاد مختلف سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی دارند. آن‌ها نقش آفرینان بی‌بدیلی در اقتصاد، ارتقای فرهنگ و تربیت نسل آینده و توسعه پایدار هستند. در دهه‌های اخیر، بهدلیل‌های رشد آموزش عمومی و آموزش عالی، بالا رفتن سن ازدواج، کاهش تعداد فرزندان، توسعه شهرنشینی، افزایش مخارج زندگی و تعییرات اجتماعی میزان مشارکت و اشتغال زنان در مشاغل بیرون از خانه افزایش پیدا کرده است (Cook & Glass, 2014). با این حال، میزان مشارکت زنان همچنان محدود است (Keenawinna & Sajeevanie, 2015). البته این پدیده خاص یک کشور (و همین‌طور کشور ما) نیست و اغلب جوامع با آن مواجه هستند. زنان، بهواسطه همین تعداد محدودشان در سازمان به عنوان اقلیت تلقی می‌شوند و مسائل مرتبط با آن‌ها برای خطمنشی گذاران و مدیران در اولویت نیستند (Vongas & Alhaji, 2015). در نتیجه، زنان در مسیر توسعه حرفه‌ای خود با مشکلات عدیده‌ای مواجه هستند (Khuong & Chi, 2017). عمدۀ مستله‌هایی که در ادبیات مدیریت درباره زنان به آن توجه شده است؛ عدم بهره‌گیری از آن‌ها در موقعیت‌های بالای سازمانی و تناسب شایستگی آن‌ها با شغلشان است (ملایی، الوانی، زاهدی و علی‌نژاد، ۱۳۹۹). گارتیا و همکاران^۱ (۲۰۱۲)، اشاره می‌کنند که اصولاً زنان در سازمان‌ها تا حدی ارتقا پیدا می‌کنند ولی از آن سطح به بعد بهدلیل نامشخص متوقف می‌شوند. از سوی دیگر، عدم توجه به نیازها و خواسته‌های آن‌ها در سازمان و عدم تحقق انتظارهای آن‌ها دغدغه مهمی برای اغلب زنان شاغل به‌ویژه در سازمان‌های دولتی است. اساساً کارکنان بهواسطه انتظارهای خود نسبت به انتخاب شغل مدنظر خود اقدام می‌کنند و این انتظارها مبتنی بر تجربیات زندگی، تمایلات حرفه‌ای و ویژگی‌های شخصی شکل می‌گیرد. هم‌خوانی تجربه شغلی و انتظارهای کارکنان می‌تواند بر تصمیم کارکنان بر ماندن در سازمان مؤثر باشد. ناهم‌خوانی انتظارها تفاوت بین چیزی است که کارکنان انتظار آن را داشتند و چیزی که واقعاً در کار خود با آن مواجه می‌شوند. برخی مطالعات اشاره می‌کنند که این ناهم‌خوانی رابطه منفی با رضایت شغلی، تعهد کاری، عملکرد و حفظ نیروی انسانی دارد (Singh, 2021).

Damaske, 2011; Memon & Jena, 2017 کارکنان ممکن است به گزینه‌های شغلی دیگری بینداشند. بنابراین، انتظارها باید مشخص شده و به شکلی مستمر ارزیابی شوند تا سازمان بتواند تصویر واقع‌بینانه‌ای از نیازها و انتظارهای

1. Gartzia

کارکنانش داشته باشد (Knight et al., 2006). بررسی‌های پژوهش حاضر (مصاحبه مقدماتی با برخی از زنان شاغل در بخش دولتی) حاکی از این است که سازمان‌های دولتی ایران نه تنها در ارتباط با زنان، بلکه درباره سایر افراد سازمان نیز تصویر و درک درست و واضحی از خواسته‌ها و انتظارهایشان ندارند یا حداقل کارکنان این‌چنین تصور می‌کنند. عدم توجه به این نیازها در درجه اول باعث می‌شود سازمان‌ها نتوانند از تمام ظرفیت‌های این بخش از نیروی انسانی به نحو مطلوب بهره‌برداری کنند. به علاوه، با توجه به مسئولیت‌های دوگانه زنان – به عنوان همسر و مادر – در ارتباط با خانواده و شغلشان، آن‌ها را با چالش‌های جدی در ایجاد تعادل بین کار و خانواده یا کار و زندگی مواجه می‌کنند. در ادبیات مدیریت، پژوهش‌های متعددی در ارتباط با شناسایی این انتظارها در سایر کشورها انجام شده است (Madden et al., 2020; Feeney & Bolzendahl, 2014; Huang & Gamble, 2015; Stritch, 2017; Feeney, 2006; Bolzendahl, 2014). چنین مطالعه‌هایی با هدف شناخت انتظارها و خواسته‌های زنان در محیط کار و کمک به سازمان‌ها به منظور فراهم کردن محیطی مناسب یا دوستدار زنان برای فعالیتشان انجام شده‌اند. هدف از این پژوهش نیز شناسایی و تبیین انتظارهای زنان از سازمان‌های دولتی و ارزیابی دیدگاه زنان شاغل در سازمان‌های دولتی استان یزد در این ارتباط است که تا چه حد این انتظارها محقق می‌شوند. بنابراین، پژوهش حاضر تلاش دارد به این دو سؤال مهم پاسخ دهد: ۱- زنان شاغل از سازمان‌های دولتی چه انتظارهایی دارند؟ ۲- از نگاه کارکنان (زن) سازمان‌های دولتی استان یزد به چه میزان این انتظارها برآورده شده است؟

مبانی نظری پژوهش

همان‌گونه که در مقدمه اشاره شد در دهه‌های اخیر، یکی از تغییرهای اساسی و مهم در محیط کار – چه دولتی و چه خصوصی – افزایش حضور زنان بوده است؛ به گونه‌ای که در بسیاری از کشورها این روند باعث شده زنان و مردان به تعداد مساوی در محیط کار فعالیت کنند (Madden et al., 2020). اگرچه زنان هم مانند مردان در محیط کار مشارکت دارند ولی ممکن است تبعات این مشارکت برایشان متفاوت از مردان باشد به همین دلیل بسیاری از نظریه‌پردازان معتقدند که زنان به عنوان نیروی کار مجبور هستند با مشکلات و مسائلی متفاوت از مردان دست و پنجه نرم کنند (Betz & Fitzgerald, 1987; Madden et al., 2020). مثلاً، بتز و فیتزگرالد (1987)، این مشکل‌ها را در چارچوب تبعیض جنسیتی در پرداخت دستمزد، تفکیک شغلی مبتنی بر جنسیت و عدم استفاده کافی از توانمندی‌های زنان بحث می‌کنند. مادن و همکاران (۲۰۲۰)، نیز اشاره می‌کنند که اساساً زنان معتقدند از مهارت‌ها و توانمندی‌های آن‌ها در

محیط کار به حد کفایت استفاده نمی‌شود؛ حقوق و دستمزدشان پایین‌تر از مردان است و فرصت کمتری برای پیشرفت دارند. کراوفورد و رومئو^۱ (۱۹۹۱)، نیز تبعیض در محیط کار را به عنوان یک واقعیّت زندگی کاری زنان تلقی می‌کند.

برخی صاحب‌نظران چنین مشکلاتی را در چارچوب این بحث استدلال می‌کنند که زنان علاوه بر اشتغال در محیط کار (چه در مشاغل پیش پا افتاده و چه حرفه‌ای) هنوز مسئول اصلی صیانت از خانه و خانواده هستند (مادن و همکاران، ۲۰۲۰) و برای اغلب زنان کار کردن باعث از بین رفتن احساس مسؤولیت آن‌ها در مقابل نقش زناشویی و والدین نشده است (Giordano, 1995). زنان، در چارچوب چنین نقش‌هایی مجبور هستند با تبعیض و تفکیک شغلی مبتنی بر جنسیت و تضاد کnar بیایند. هوانگ و گامبل در پژوهشی که در سال ۲۰۱۵، انجام داده‌اند به یک اصل کنفیسیون در ارتباط با تقسیم کار اشاره می‌کنند که در قالب آن مردان در درجه اول در بیرون از خانه مسؤولیت دارند در حالی که جایگاه زنان در درون خانه است. به عبارت دیگر از مردان انتظار می‌رود در درجه اول نان‌آور خانه باشند و در خارج از خانه برای تأمین معاش خانواده کار کنند.

فارغ از نوع باور و باور فرهنگ‌های جوامع مختلف به نقش و سهم زنان در فعالیت‌های اجتماعی چنین مسائلی طبق معمول سرمنشأ نوع تصویر ذهنی و میزان رضایت زنان و شکل‌گیری انتظارهای خاص در محیط کار هستند. رضایت شغلی نوعی احساس ذهنی و مثبت است که فرد مبتنی بر جنبه‌های مختلف کار درک می‌کند (کریستین و همکاران، ۲۰۰۶) و این احساس به‌طور مستقیم در تأثیر شرایط و ضوابط کار، ساعت‌کار، پاداش‌های مالی و جهت‌گیری‌های کاری کارمند است. لاک^۲ (۱۹۷۶)، رضایت شغلی را حالت عاطفی خوشایند و مثبتی تلقی می‌کند که تابعی از رابطه درک شده بین آنچه فرد از شغل می‌خواهد است و آنچه که شغل در عمل در اختیارش می‌گذارد. میزان رضایت و عدم رضایت زنان نیز از محیط کارشان بر ماهیت و میزان انتظارهای آن‌ها تأثیرگذار است.

در ادبیات مدیریت، در ارتباط با میزان رضایت زنان در محیط کار و انتظارهای آن‌ها دیدگاه‌های متفاوتی وجود دارد و بعضی پژوهش‌ها به‌طور خاص بر تفاوت جنسیتی و رضایت آن‌ها از کار و سازمان متمرکز هستند سوسا-پوزا^۳ (۲۰۰۰)، لانگ^۴ (۲۰۰۸)، آلتاراریس^۴ (۲۰۱۰)، زنان به‌رغم اینکه دستمزد کمتری دریافت می‌کنند و در مشاغل نامحدود مشغول به کارند نسبت

1. Crawford & Romeo

2. Locke

3. Sousa-Poza

4. Aletraris

به مردان از کار خود راضی تر هستند. سینغ^۱ (۲۰۲۱)، با کمک گرفتن از دیدگاه کلارک این تناقض را با بهره‌گیری از نظریه انتظار توضیح می‌دهد. آن‌گونه که کلارک اشاره می‌کند، رضایت شغلی تابعی از انتظارها است؛ اگر زنان انتظارهای کمتری درباره بازار کار داشته باشند انتظارهای آن‌ها با سهولت بیشتری برآورده می‌شود. البته برخی نیز چنین استدلالی را به چالش می‌کشند (Eagly, 1987).

فارغ از تقابل این دیدگاهها، به هر حال تغییر در میزان حضور زنان در محیط‌های کاری و در موقعیّت‌های مختلف امری انکارناپذیر است و زنان بنابر مسئولیت‌های مختلفی که بر عهده دارند شاید انتظارهای متفاوتی نیز داشته باشند. این انتظارها درباره نحوه کار ممکن است در تأثیر فرصت‌ها و توانایی‌هایی (یا محدودیت‌هایی که انتظار دارند با آن روبرو شوند) شکل بگیرد که در اختیارشان قرار می‌گیرد (Damaske, 2011: 430-409).

این انتظارها و نحوه برآورده شدن آن‌ها از ابعاد مختلف در ادبیات خطمنشی به آن توجه شده است؛ بخش مهمی از پژوهش‌ها به دنبال بررسی موانع پیشرفت مسیر شغلی زنان و چگونگی رفع این موانع بوده‌اند (هوانگ و همکاران، ۲۰۱۹). سینغ (۲۰۲۱)، تأثیر سقف شیشه‌ای را بر پیشرفت شغلی زنان و انتقال زنان به موقعیّت‌های رهبری بررسی کرد. فینی^۲ (۲۰۰۶)، با تمرکز بر رویکردهای سازمان در ارتباط با متنورینگ (مشاوره) مسائل مرتبط با پیشرفت شغلی زنان را بررسی کرده است. وی با استفاده از دیدگاه کرام، رویکرد مردانه حاکم در متنورینگ را برای زنان مناسب نمی‌بیند؛ زیرا به گفته وی چنین رویکردی نمی‌تواند پیچیدگی‌های تلفیق مسئولیت‌های خانوادگی و شغلی را مدنظر قرار دهد. همچنین موانع بالقوه مشاوره زنان را در عدم دسترسی به شبکه‌های اطلاعاتی، کلیشه‌سازی درباره زنان و تسلط شیوه‌های اجتماعی شدن مردانه درباره زنان و مردان معرفی می‌کند که ممکن است آن را از این موقعیّت‌ها محروم کند (Feeney, 2006: 406-381).

مسئله تعادل کار و زندگی موضوع دیگری است که با پیشرفت مسیر شغلی زنان بی‌ارتباط نیست. تعادل کار و زندگی یا برخلاف آن تعارض کار و زندگی در چارچوب زمان (ساعات کار بیش از حد)، فشار روانی (عوامل استرس‌زا که باعث ایجاد درد جسمی یا روانی می‌شوند) و سبک رفتاری (سبک پدرانه در مقابل سبک مدیریتی) تعریف می‌شود. بر این مبنای تعادل کار-زندگی هم درگیری‌های مرتبط با کار (نظیر شیفت کاری، اضافه کاری و ...) و هم درگیری‌های مربوط به زندگی (نگهداری از کودکان، والدین و ...) را شامل می‌شود (Favero and Health, 2012).

پیشینه پژوهش

پژوهش‌های زیادی از ابعاد مختلف به انتظارهای زنان توجه داشته‌اند؛ انجی و شیاوو (۱۹۹۷)، با پژوهشی که درباره مؤلفه‌های سازمان دوستدار زنان انجام داده‌اند دسته‌بندی از انتظارهای زنان برای مطلوب‌تر شدن محیط کار را ارائه داده‌اند. فاور و هلت در پژوهشی که در ۲۰۱۲، انجام داده‌اند تعامل کار – خانواده را مهمنمترین مطالبه زنان مطرح کرده و برخی راه کارها را برای برآورده کردن این مطالبه بررسی کرده‌اند. هوانگ و همکاران (۲۰۱۹)، با نگاه انتقادی به شرایط موجود در سازمان‌ها مسائل زنان را بررسی کرده‌اند. ایده اصلی پژوهش آن‌ها بررسی موانع پیشرفت مسیر شغلی زنان و چگونگی رفع این موانع بوده است. سینغ (۲۰۲۱)، تأثیر سقف شیشه‌ای را بر پیشرفت شغلی زنان و انتقال زنان به موقعیت‌های رهبری را مطالعه کرده است. در ایران نیز برخی از پژوهش‌ها، به‌طور خاص مسائل و مشکلات زنان را در محیط کار بررسی کرده‌اند (ترکمن و فتحی، ۱۳۹۵؛ داریابور و جواهری، ۱۳۸۷؛ رنجبر و ساردینی، ۱۳۹۶؛ زنجانی و آبرون، ۱۳۹۳؛ محمودیان، ۱۳۹۵؛ ملکی و عطایی، ۱۳۹۵؛ میرکمالی و ناستی‌زاده، ۱۳۸۸؛ ناصری و همکاران، ۱۳۹۳). هرکدام از این پژوهش‌ها از زاویه‌ای به بحث زنان و مسائل مرتبط با آن

1. Bender

2. Huang and Gambel

توجه کرده‌اند. با این حال، درباره الزام‌ها و بسترهای انتظار می‌رود برای فعالیت زنان در بخش دولتی فراهم شود پژوهشی انجام نشده است. رضایی‌راد و همکاران نیز در سال ۱۳۹۲، در پژوهشی مؤلفه‌های مرتبط با ایجاد تعادل کار و خانواده را بررسی کرده‌اند. با این حال، در بخش دولتی ایران، چنین پژوهشی تاکنون انجام نشده است. بر این مبنای هدف پژوهش حاضر، بیان انتظارهای زنان از بخش دولتی و بررسی دیدگاه کارکنان زن سازمان‌های دولتی استان یزد درباره میزان تحقق این انتظارها است.

روش‌شناسی پژوهش

در پژوهش حاضر، از رویکرد ترکیبی متوالی اکتشافی^۱ استفاده شده است. در این طرح پژوهش، نخست داده‌های کیفی گردآوری و تحلیل می‌شوند؛ مبتنی بر یافته‌های حاصل از تحلیل داده‌های کیفی، ابزار سنجش بخش کمی نیز تدوین می‌شود و پس از گردآوری و تحلیل داده‌های کمی یافته‌های حاصل از بخش کمی ارائه می‌شوند (Cresswell, 2014).

در بخش کیفی از ابزار مصاحبه برای گردآوری داده‌ها استفاده شده است و برای تحلیل داده‌ها روش تحلیل تم به کار رفته است. جامعه پژوهش کارکنان بخش دولتی بوده و معیار سابقه فعالیت بیش از ۵ سال در سازمان‌های دولتی یا سابقه پژوهش در حوزه زنان مبنایی برای انتخاب نمونه بوده است. برای نمونه‌گیری از روش گلوله برفری استفاده شده است. نمونه‌گیری گلوله برفری یک روش نمونه‌گیری غیر احتمالی برای موقوعی است که واحدهای در دست مطالعه به راحتی قابل شناسایی نباشند. در این روش پس از شناسایی یا انتخاب اولین واحد نمونه‌گیری از آن برای شناسایی و انتخاب دومین واحد نمونه‌گیری استفاده می‌شود. به همین ترتیب واحدهای دیگر نمونه شناسایی و انتخاب خواهند شد. نمونه‌گیری تا زمانی ادامه پیدا می‌کند که اشباع نظری حاصل شود؛ یعنی مصاحبه با افراد جدید هیچ‌گونه ایده جدیدی را خلق نکند (رنجر و همکاران، ۱۳۹۱).

پژوهشگران، برای ارزیابی کیفیت یافته‌های کیفی و به منظور بررسی انتقال‌پذیری تلاش کرده‌اند توصیف جامعی از جمع‌آوری داده‌ها و فرآیند تحلیل ارائه کنند. چنین روندی به مخاطب امکان می‌دهد این یافته‌های را با بستر پژوهشی خود تطبیق دهند. همچنین برای تأیید پذیری یافته‌ها از روش چک کردن اعضا استفاده شده است. گزارش مختصری از یافته‌ها به سه نفر از مشارکت‌کنندگان ارائه شد تا اطمینان حاصل شود تجربه‌ها و دیدگاه‌های مصاحبه‌شوندگان به درستی درک و تفسیر شده است.

1. Exploratory sequential mixed methods design

یافته‌های پژوهش

یافته‌های کیفی

همان‌گونه که قبلاً اشاره شد در این پژوهش، نخست برای شناسایی انتظارهای زنان از سازمان‌های بخش دولتی از روش مصاحبه استفاده شده است. پس از انجام هر مصاحبه و نوشتן آن، متن هر کدام از مصاحبه‌ها به‌دقّت و مبتنی بر سؤال پژوهش مطالعه و کدگذاری شده است. پس از کدگذاری اولیه (که برآیندش ۱۱۸ کد اولیه بوده است) براساس مشابهت‌های مفهومی کدها در قالب تم‌های فرعی دسته‌بندی شدند. بر این مبنای انتظارهای زنان در ۵ مؤلفه دسته‌بندی شده‌اند و این مؤلفه‌ها و ابعادشان مبنای تدوین فرضیه‌ها و پرسشنامه برای مرحله کمی پژوهش بوده‌اند.

مبتنی بر یافته‌های حاصل از بخش کیفی، پرسشنامه‌ای با هدف بررسی نگرش کارکنان زن

در بخش کمی نیز ابزار گردآوری داده پرسشنامه بوده است. جامعه آماری، کارمندان زن سازمان‌های دولتی استان یزد و نمونه‌آماری پرسشنامه ۳۱۵ نفر بوده‌اند که به روش تصادفی نمونه‌گیری شده‌اند (ویژگی‌های جمعیت‌شناختی نمونه آماری در جدول ۱ اشاره شده است). برای تحلیل داده‌ها از میانگین، انحراف معیار و آزمون تک نمونه‌ای علامت (به‌دلیل عدم برقراری فرض نرمال بودن) استفاده شده است.

جدول ۱. اطلاعات جمعیت‌شناختی نمونه آماری در بخش کمی

سابقه خدمت	فرماںد	نوع قرارداد	فرماںد	میزان تحصیلات	فرماںد
۱۰-۱	۱۱۶	پیمانی	۱۱۴	لیسانس	۱۶۷
۲۰-۱۰	۱۴۸	قراردادی	۸۷	فوق لیسانس	۱۳۶
۳۰-۲۰	۵۱	رسمی	۱۱۴	دکتری	۱۲

سؤالات پرسشنامه برای سنجش روایی در اختیار ۵ خبره (پژوهشگر و متخصص حوزه قوانین و مقررات استخدامی کشور) قرار گرفت. در نهایت پس از اخذ نظرهای کارشناسی آن‌ها نسبت به تصحیح گزینه‌ها اقدام شد. همچنین پایایی پرسشنامه سنجیده شد. به این ترتیب که پرسشنامه در مرحله اول در اختیار ۳۰ نفر از کارکنان خانم قرار گرفت. آلفای کرونباخ درباره داده‌های جمع‌آوری شده محاسبه شد که قابل پذیرش بوده و ۰.۷۵ است.

در ارتباط با میزان تحقق این انتظارها در سازمان‌های دولتی و پاسخ به این سؤال طراحی شده است که آیا انتظارهای زنان از سازمان‌های دولتی در عمل محقق شده است یا خیر؟ جدول (۲) مؤلفه‌ها و گویه‌های مرتبط با هر مؤلفه را نشان می‌دهد:

جدول ۲. انتظارهای زنان در سازمان‌های بخش دولتی

تمهای اصلی	تمهای فرعی	شماره مصاحبه
تعهد به اجرای قوانین مریبوط به زنان	آشنایی کارکنان و مدیران با قوانین مرتبط با زنان تصمیمات و اقدام‌های مبتنی بر قوانین در سازمان اعمال مصلحتی و سلیقه‌ایی قوانین مرتبط با زنان اجرای مطلوب مرخصی زایمان اجرای مناسب قانون مربوط به مرخصی شیردهی حفظ موقعیت شغلی و جایگاه سازمانی فرد در هنگام مرخصی زایمان	E1.E3.E9.E11 .E16.E17
رفتارهای مبتنی بر عدالت با زنان	برخورد و رفتار عادلانه مدیران با زنان توزیع عادلانه حقوق و مزایای سازمان بین زنان و مردان پرداخت حقوق و مزایای قانونی فرد در هنگام مرخصی زایمان عدم تبعیض بین زن و مرد در جذب و استخدام ارتقای مبتنی بر عملکرد و شایستگی افراد نه جنسیت فرصت‌های برابر در مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها و اظهارنظر ارزیابی عملکرد منصفانه و فارغ از دخالت نوع جنسیت افراد تقسیم وظایف و تعیین حجم کار عادلانه بین زن و مرد ضعیف و ناکارآمد تلقی نشدن زنان	E1.E2.E3.E4.E5.E6. E7.E9.E10.E11. E12.E14.E15.E16.E17

ادامه جدول ۲. انتظارهای زنان در سازمان‌های بخش دولتی

شماره مصاحبه	تمهای فرعی	تمهای اصلی
E2.E3.E4.E10.E11	فرصت‌های برابر آموزشی (کوتاه‌مدت و بلندمدت) برای زنان و مردان فرصت‌های برابر مأموریت‌های آموزشی ملی و بین‌المللی	فرصت‌های آموزشی برابر برای زنان
E1.E2.E4.E5..E6.E7.E8.E10. E11. E12.E13.E14.E15.E16.E17	فرصت برابر در استفاده از امکانات ورزشی فرصت برابر در استفاده از فضای مناسب کاری (بزرگی و کوچکی اتاق، تعداد شاغلین در یک اتاق، موقعیت اتاق در سازمان، تجهیزات لازم اعم از میز، صندلی و ...) کافی بودن خدمات حمایتی برای نگهداری از فرزندان (نظیر مهد کودک، هزینه کمکی برای استفاده از مهد کودک و ...) مطلوب بودن قوانین مرتبط با بیمه زنان عدم تفاوت در هزینه‌های مشمول بیمه زنان و مردان اجرای منصفانه قوانین مرتبط با بیمه مرتبه با زنان	فرصت‌های برابر در ارائه تسهیلات و مزایا برای زنان
E1.E2. E3.E4.E5.E6.E7.E8.E9. E10.E12. E14.E15.E16.E17	رضایت از شغل رضایت از سازمان رضایت از قوانین مرتبط با مرخصی زایمان و شیردهی احساس تعادل بین کار و خانواده رضایت از دوری یا نزدیکی فاصله بین محل کار و خانه درک مسائل و مشکلات زنان به عنوان همسر یا مادر از سوی مدیران و سازمان دریافت همراهی و همدلی لازم در صورت بروز مشکلات (از قبیل بیماری فرزندان و ...) از سوی مدیران دریافت حمایت لازم در صورت بروز مشکلات خاص زنان (که ناشی از تغییرات هورمونی و ...) احساس امنیت روانی حمایت سازمان از امکان جابه‌جایی زنان برای نزدیکی محل زندگی و کارشان	ایجاد محیط حمایتی

یافته‌های کمی

تحلیل‌های اولیه از داده‌های جمع‌آوری شده بیانگر این است که مؤلفه‌های تعهد به اجرای قوانین مربوط به زنان، رفتارهای مبتنی بر عدالت با زنان و ایجاد محیط حمایتی از وضعیت مطلوبی برخوردار نیستند (جدول^۳). چنین نتیجه‌گیری در آزمون‌های انجام شده نیز تأیید می‌شود (جدول^۴).

جدول ۳. اطلاعات مرتبه با آماره‌های مؤلفه‌ها

فرصت‌های برابر آموزشی	فرصت‌های برابر آزاد	تسهیلات و مزایای ارائه	زن	ایجاد محیط حمایتی	(فرصت‌های مبتنی بر عدالت)	تعهد به اجرای قوانین	مؤلفه‌ها
۳/۹	۵/۵	۰/۳	۲/۶	۷/۹۵	خیلی زیاد	زیاد	
۳۴/۲	۶/۴۱	۲/۵	۱۵/۲	۳۵/۰۵	متوسط		
۲۴/۸	۲۳/۲	۳۱/۷	۴۹	۴۰/۶	متوسط	برداشتن	
۲۷/۴	۱۴/۹۷	۵۳/۷	۲۵/۲	۱۴/۰۵	کم		
۹/۸	۱۰/۴	۱۱/۷	۸/۱	۲/۴	خیلی کم		
۲/۹	۲/۹	۲/۵	۲/۸	۳/۳۲	میانگین		
۱/۰۷	۰/۹۷۵	۰/۷۱	۰/۸۹	۰/۸۷	انحراف معیار		

با توجه به جدول ۴ و با تأکید بر نتایج آزمون علامت می‌توان گفت که در ارتباط با تعهد به اجرای قوانین مربوط به زنان، فرصت‌های آموزشی و توسعه تفاوت معنی‌داری در سطح ۰/۰۵ بین میانگین نظری با میانگین تجربی وجود ندارد. بنابراین، می‌توان گفت که میزان رضایت کارکنان زن نسبت به رفتارهای مبتنی بر عدالت با زنان، فرصت‌هایی برابر در ارائه تسهیلات و مزایا برای زنان و ایجاد محیط حمایتی پایین‌تر از حد متوسط است.

جدول ۴. نتایج آزمون علامت برای مقایسه میانگین متغیرها

متغیر	میانگین نظری	میانگین تجربی	آماره آزمون	سطح معنی داری
تعهد به اجرای قوانین مربوط به زنان	۳	۳/۰۵	-۱/۲۷	۰/۱۱۷
رفتارهای مبتنی بر عدالت با زنان	۳	۲/۸	-۲/۵۶	۰/۰۱
فرصت‌های آموزشی برابر برای زنان	۳	۲/۹	-۰/۸۹	۰/۳۶۹
فرصت‌های برابر در ارائه تسهیلات و مزایا برای زنان	۳	۲/۸۵	-۱/۸۳۵	۰/۱۳۵
ایجاد محیط حمایتی	۳	۲/۸	-۳/۱۱	۰/۰۰۲

همچنین بررسی ارتباط بین نوع استخدامی کارکنان زن و انتظارها نشان می‌دهد که بین نوع استخدامی کارکنان و نگرش آن‌ها نسبت به مؤلفه‌های تعهد بودن به اجرای قوانین مربوط به زنان، رفتارهای مبتنی بر عدالت با زنان و ایجاد محیط حمایتی ارتباطی وجود ندارد. زیرا سطح معنی‌داری آزمون کایدو مرбوط به هریک از آن‌ها بیش از ۰/۰۵ است، اما نتایج مربوط به آزمون کایدو برای مؤلفه‌های فرصت‌های آموزشی برابر برای زنان و مرخصی کمتر از ۰/۰۵ به دست آمد که نشان‌گر این است که بین نوع استخدامی کارکنان زن و مؤلفهٔ فرصت‌های آموزشی برابر ارتباط معنی‌داری وجود دارد. در ادامه جدول توافقی مربوط به مؤلفه‌های فرصت‌های آموزشی برابر را تحلیل می‌کنیم (جدول ۵).

جدول ۵. آزمون کایدو بررسی نوع استخدام زنان با مؤلفه‌های پژوهش

مؤلفه	مقدار آماره آزمون	درجه آزادی	سطح معنی داری
تعهد به اجرای قوانین مربوط به زنان	۹/۲۶۶	۴	۰/۱۵
رفتارهای مبتنی بر عدالت با زنان	۰/۵۲۱	۴	۰/۹۷۱
فرصت‌های آموزشی برابر	۱۰/۱۱۳	۴	۰/۰۳۹
فرصت‌های برابر در ارائه تسهیلات و مزایا به زنان	۴/۳۶۸	۴	۰/۰۳۶۹
ایجاد محیط حمایتی	۳/۹۱۵	۴	۰/۴۱۸

براساس نتایج حاصل از جدول توافقی بین متغیرهای نوع استخدامی و فرصت‌های برابر آموزشی می‌توان گفت ۴۲/۹ درصد از افراد رسمی، ۳۱/۷ درصد از افراد قراردادی و ۳۵/۴ درصد از افراد پیمانی نسبت به فرصت‌های آموزشی برابر رضایت کمتری دارند. یعنی افراد رسمی بیش از بقیه افراد از فرصت‌های آموزشی برابر رضایت کمتری دارند. ۲۵ درصد از افراد رسمی، ۱۷/۱ درصد از افراد قراردادی و ۳۰/۱ درصد از افراد پیمانی در حد متوسط از این فرصت‌ها راضی هستند. ۱۳۲/۱ درصد از افراد رسمی، ۵۱/۲ درصد از افراد قراردادی و ۳۴/۵ درصد از افراد پیمانی از فرصت‌های آموزشی برابر رضایت دارند؛ یعنی افراد قراردادی در مقایسه با دیگر افراد رضایت بیشتری دارند (جدول ۶).

جدول ۶. جدول توافقی بین نوع استخدامی و میزان رضایت کارکنان زن از فرصت‌های آموزشی

پیمانی	نوع استخدامی		میزان رضایت	مؤلفه
	قراردادی	رسمی		
۳۵/۴	۳۱/۷	۴۲/۹	کم	فرصت‌های آموزشی برابر
۳۰/۱	۱۷/۱	۲۵	متوسط	
۳۴/۵	۵۱/۲	۳۲/۱	زیاد	
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	کل	

بحث و نتیجه‌گیری

هر جامعه‌ای برای رشد و تعالی خود در کنار مردان به زنان با انگیزه و پویایی نیاز دارد و در سایه تلاش و فعالیت آن‌ها است که جامعه می‌تواند به سمت توسعه همه‌جانبه و پایدار حرکت کند. منشأ سودمندی بخش مهمی از این فعالیتها، چه در بخش دولتی و چه در بخش خصوصی، در تأثیر بستر و محیطی مناسبی است که سازمان‌ها فراهم می‌کنند و به موازات تحقق اهداف و مأموریت‌های خودشان الزامات و سازوکارهای مناسبی برای برآورده شدن انتظارها، خواسته‌ها و اهداف نیروی انسانی خود بهویژه در زنان ایجاد می‌کنند. نکته شایان توجه وجود تصویری روشن و جامع از این انتظارها است که بر مبنای آن سازمان‌ها اقدام‌های خودشان را جهت دهنند. هدف پژوهش حاضر، در گام اول شناسایی انتظارهای زنان و سپس بررسی دیدگاه زنان از میزان تحقق این انتظارها در محیط سازمان‌های دولتی (استان یزد) بود. براساس یافته‌های پژوهش، این انتظارها در پنج حیطه - تعهد به اجرای قوانین مربوط به زنان، فرصت‌های برابر در ارائه تسهیلات و مزایا برای زنان، ایجاد محیط حمایتی، رفتارهای مبتنی بر عدالت با زنان، فرصت‌های آموزشی برابر - قبل بررسی هستند. اینکه سازمان‌های دولتی و مدیران به قوانین

با توجه به یافته‌های فوق پیشنهاد می‌شود:

نخست، ظرفیت و پتانسیل قوانین موجود بهدقت بررسی شود تا درک بهتری ارائه شود از اینکه چه بخشی از دلایل عدم تحقق این انتظارها به محیط سازمان‌های دولتی و چه بخشی به ماهیت و گاهی محدودیت‌های قوانین ارتباط دارد. در نتیجه پژوهش‌های بیشتر می‌تواند به ارائه چنین درکی کند. همچنین بهمنظور بهره‌گیری بهتر از یافته‌های این پژوهش پیشنهاد آموزشی سازمان‌های دولتی کارکنان رسمی در اولویت قرار دارد.

ساردینی (۱۳۹۵)، نیز نداشتن توجه به شایستگی‌های زنان در ارتقای آن‌ها را به عنوان مسئله‌ای جدی در محیط کار تلقی می‌کند. فینی (۲۰۰۶)، نیز اساساً رویکرد مردانه حاکم بر سازمان را مانعی بزرگ در پیشرفت مسیر شغلی زنان تلقی می‌کند. سینغ (۲۰۲۱) و هوانگ و همکاران (۲۰۱۹)، این موضع را در قالب سقف شیشه‌ای بحث می‌کنند. همچنین تحلیل داده‌های پژوهش نشان می‌دهد که کارکنان رسمی درباره فرسته‌های آموزشی برابر سازمان‌های بررسی شده در مقایسه با سایر کارکنان رضایت کمتری دارند. این در حالی است که عمدتاً در برنامه‌های آموزشی سازمان‌های دولتی کارکنان رسمی در اولویت قرار دارند.

از سوی دیگر، داده‌های کمی نشان داد که از دیدگاه زنان از بین این انتظارها تعهد به اجرای قوانین مربوط به زنان، فرسته‌های برابر در ارائه تسهیلات و مزايا برای زنان، فرسته‌های آموزشی برابر در وضعیت مطلوبی هستند؛ ولی چنین درکی در ارتباط با ایجاد محیط حمایتی و رفتارهای مبتنی بر عدالت با زنان وجود ندارد. بر این مبنای از دیدگاه جامعه مطالعه شده، زنان حمایت‌های لازم خود را از سازمان محل کارشان دریافت نمی‌کنند و موقعیت‌ها و مزايا ای سازمانی به نحو عادلانه بین زنان و مردان توزیع نشده است. چنین یافته‌هایی هم‌راستا با برخی پژوهش‌ها است. پژوهش داریاپور و جواهری (۱۳۸۷)، نشان می‌دهد که زنان شاغل در دانشگاه از مشکل تداخل نقش خانواده-کار و تبعیض جنسیتی رنج می‌برند. به شکلی دیگر، در برخی پژوهش‌ها به وجود تبعیض در بهره‌گیری از زنان در موقعیت‌های بالای سازمانی و تناسب شایستگی با شغلشان اشاره شده است (ملایی و همکاران، ۱۳۹۹؛ Herri and Handika، 2016؛ Howe-Walsh and Turnbull, 2016؛ et al, 2018 Einarsdottir 2016؛ Saradjian et al, 2016).

می‌شود ارزیابی تحقق این انتظارها در سایر سازمان‌های دولتی در دست بررسی قرار بگیرد تا شرایط مختلفی لحاظ شود که افراد در سازمان‌های مختلف تجربه می‌کنند.

موضوع مهم دیگری که می‌تواند ضمانت اجرایی و تعهد به تحقق این انتظارها را افزایش دهد توجه به دغدغه‌های زنان در ارزیابی عملکرد سازمان‌های دولتی است. از آنجایی که تبعات عدم توجه به مسائل زنان در محیط کار، هم در سطح فردی و سازمانی و هم در سطح کلان جامعه، تأثیرگذار است بنابراین، ایجاد بستری مناسب برای فعالیت زنان و حمایت از ایجاد تعادل کار و زندگی به عنوان مؤلفه‌ای در نظر گرفته شود که سیستم‌های نظارتی در هنگام ارزیابی عملکرد سازمان‌های دولتی مدنظر قرار دهند. چنین رویکردی در ارزیابی عملکرد سازمان‌های دولتی بدون تردید در بلندمدت می‌تواند به مناسبسازی محیط‌های کاری سازمان‌های دولتی در ایران کمک کند.

در نهایت ضروری است اشاره شود که پژوهش حاضر تلاش کرده است تا با اتخاذ رویکرد پژوهش آمیخته انتظارهای زنان را در بستر سازمان‌های دولتی ایران شناسایی و میزان تحقق این انتظارها را از دیدگاه خود زنان ارزیابی کند. با این حال، جامعه آماری آن محدود به استان یزد بوده است. به رغم شباهت‌های سازمان‌های دولتی ایران، از حیث فرهنگی و مدیریتی سازمان‌های مختلف با هم تفاوت‌هایی دارند در نتیجه تعیین این یافته‌ها به کل سازمان‌های دولتی محدودیت مهم در این پژوهش است. بر این مبنای ارزیابی این انتظارها در استان‌های مختلف و بین بخش دولتی و خصوصی در غنای یافته‌های پژوهش بسیار کمک کننده خواهد بود.

ماخذ

ترکمن، سولماز، فتحی، سروش (۱۳۹۵). تحلیل اثرهای اشتغال زنان بر کیفیت زندگی آنان. مطالعه موردی زنان شاغل در وزارت علوم، تحقیقات و فناوری. زن و جامعه (جامعه شناسی زنان)، سال ۴، شماره ۷، ۲۵-۱۳.

داریاپور، زهرا، جواهری، فاطمه (۱۳۸۷). مشکلات شغلی زنان عضو هیئت علمی. فصلنامه پژوهش زنان، سال ۶ شماره ۱۰۹-۷۶.

رضایی راد، مجید، مجیدی، عبدالله، صمدنژاد، جواد (۱۳۹۲). بررسی راهکارهای ایجاد تعادل بین محیط کار و زندگی (مورد مطالعه کارکنان دانشگاه علوم انتظامی امین). مدیریت منابع انسانی در نیروی انتظامی، سال ۲، شماره ۴، ۱۵۸-۱۲۵.

رنجبر، مریم، ساردينی، زهراء (۱۳۹۶). مروری بر وضعیت ارتقای زنان شاغل در پست‌های مدیریتی سازمان‌های دولتی، مطالعه موردی استان کرمان. *دوفصلنامه آینده‌نگری و توسعه*. سال ۱، شماره ۱، ۸۳-۹۳.

رنجبر، هادی، حقدوست، علی‌اکبر، صلصالی، مهوش، خوشدل، علیرضا، سلیمانی، محمد علی، بهرامی، نسیم (۱۳۹۱). نمونه گیری در پژوهش‌های کیفی: راهنمایی برای شروع. *مجله دانشگاه علوم پزشکی ارتقی جمهوری اسلامی ایران*، سال ۳، شماره ۱۰. ۲۳۸-۲۵۰.

زنجانی، حبیب‌الله، آبرون، فاطمه (۱۳۹۳). بررسی موانع ارتقای شغلی زنان و اثر آن بر بهره‌وری، بررسی موردی: زنان شاغل در دانشگاه صنعتی شریف. *مطالعات علوم اجتماعی ایران*، سال ۱۱، شماره ۴۲، ۴۰-۵۰.

محمودیان، شهره (۱۳۹۵). بررسی موانع مشارکت زنان در سطوح مدیریتی سازمان آموزش و پرورش. *توسعه آموزش جندی شاپور*. سال ۷، شماره ۳، ۲۰-۲۵.

ملایی، پخشان، الوانی، سید مهدی، زاهدی، شمس‌السادات، علی‌نژاد، علیرضا (۱۳۹۹). فراتحلیلی بر شناسایی موانع ارتقای زنان به سطوح مدیریت در سازمان‌های دولتی ایران. *فصلنامه مشاوره شغلی و سازمانی*، دوره ۱۲، شماره ۴۲، ۲۲۴-۱۹۹.

ملکی، زهره، عطایی، محمد (۱۳۹۵). شناسایی راههای رفع موانع ارتقای شغلی زنان در سازمان‌های دولتی (امور مالیاتی قزوین). *مدیریت توسعه و تحول*، سال ۸، شماره ۲۷، ۴۶-۵۶.

میرکمالی، محمد، ناستی‌زایی، ناصر (۱۳۸۸). موانع ارتقای زنان به پست‌های مدیریت میانی و عالی از دیدگاه دیبران زن شاغل در آموزش و پرورش. *زن و مطالعات خانواده*. سال ۵، شماره ۱۷، ۳۳-۵۰.

ناصری‌جهرمی، رضا، محمودی‌یگانه، الهام، رحمانی، هادی، محمدی، مهدی، مختاری، زینب (۱۳۹۴). بررسی موانع ارتقای مدیریتی زنان از دیدگاه مدیران زن دیبرستان‌های شهر شیراز. *تحقیقات مدیریت آموزشی*، سال ۶، شماره ۲۳، ۸۷-۱۰۴.

Aletraris, L. (2010). How satisfied are they and why? A study of job satisfaction, job rewards, gender and temporary agency workers in Australia. *Human Relations*, 63(8), 1129-1155.

Bender, K.A., Donohue, S. M., & Heywood, J.S. (2005). Job satisfaction and gender segregation. *Oxford Economic Papers*, 57(3), 479-496.

Betz, N. E., & Fitzgerald, L. F. (1987). *The career psychology of women*. New York: Academic Press.

- Bolzendahl, C. (2014). Opportunities and expectations the Gendered Organization of Legislative committees in Germany, Sweden, and the United States, *Gender & Society*, 28(6), 847–876.
- Chiu, W., & Ng, C.W. (2001). The differential effects of work and family-oriented women friendly HRM on OC and OCB: The case for single. *International Journal of Human Resource Management*, 12(8): 1347–1364.
- Christen, M., Lyer, G., & Soberman, D. (2006). Job satisfaction, job performance, & effort: A reexamination using agency theory. *Journal of Marketing*, 70(1): 137–150.
- Cook, A. & Glass, C. (2014). Above the glass ceiling: When are occupational minorities promoted ceo? *Strategic Management Journal*, 35(7): 88-108.
- Cooke, F.L. & Xiao, Y.C. (2014). Gender roles and organizational HR practices: the case of women's careers in accountancy and consultancy firms in China. *Human Resource Management*, 53(1), 23–44.
- Crawford, E., Romeo, C. (1991). *A changing nation: Its changing laborforce*. Research Report Number. Washington, DC: National Commission for Employment Policy, Department of Labor.
- Cresswell, J.W. (2014). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed Methods Approaches*, California: Sage Publications.
- Damaske, S. (2011). A major career woman? How women develop early expectations about work. *Gender & Society*, 25 (4): 409-430.
- Eagly, A. H. (1987). *Sex differences in social behavior: A social-role Interpretation*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Einarsdottir, U. D., Christiansen, T. H., & Kristjansdottir, E. S. (2018). It's a man who runs the show: How women middle-managers experience their professional position, opportunities, and barriers. *Sage Open*, 8(1), 1-18.
- Favero, L.W. & Heath, R. G. (2012). Generational perspectives in the workplace: Interpreting the discourses, that constitute women's struggle to balance work and life. *Journal of Business Communication*, 49(4), 332–356.
- Feeney, M. K. (2006). Mentoring women in the public sector: Expectations and realities. *International Journal of Learning and Change*, 1(4): 381-406.
- Feeney, M. K., & Stritch, J. M. (2017). Family friendly policies, gender, and Work–Life, 39(3), *Review of Public Personnel Administration*: 1-27.
- Gartzia, L., Ryan, M. K., Balluerka, N., & Aritzeta, A. (2012). Think crisis - think female: Further evidence. *European Journal of Work and Organizational Psychology*, 21(4): 603-628.

- Giordano, F .G. (1995). The whole person at work: An integrative vocational intervention model for women's workplace issues, *The Journal for Specialists in Group Work*, 20(1): 4-13.
- Herri, N. M., & Handika, R. F. (2016). Perceived barriers toward women participation in managerial positions in higher education institution (evidence from Indonesia). *International Journal of Applied Business and Economic Research*, 14(5): 3345-3367.
- Howe-Walsh, L., & Turnbull, S. (2016). Barriers to women leaders in academia: Tales from science and technology. *Studies in Higher Education*, 41(3): 415-428.
- Huang, J., Krivkovich, A., Starikova, I., Yee, L. & Zanoschi, D. (2019). *Women in the Workplace 2019*. McKinsey Report. Access at <https://www.mckinsey.com/featuredinsights/gender-equality/women-in-the-workplace-2019>.
- Huang, Q. Gamble, J. (2015). Social expectations, gender and job satisfaction: Front-line employees in China's retail sector. *Human Resource Management Journal*, 25 (3): 331–347.
- Inamdar S. M., & Nagendra, A. (2017). Impact of work life balance on the career advancement of the gen Y women professionals in Indian IT industry: A review study. *International Journal of Engineering Technology Science and Research*, 4(8): 2394–3386.
- Keenawinna, K., & Sajeevanie, T. L. (2015). *Impact of glass ceiling on career development of women: A study of women branch managers in State-Owned Commercial Banks in Sri Lanka*. 2nd International HRM Conference, 2(1): 55 - 70.
- Khuong, M. N., & Chi, N. T. L. (2017). Effects of the corporate glass ceiling factors on female employees organizational commitment: an empirical of Ho Chi Minh City, Vietnam. *Journal of Advanced Management Science Vol*, 5(4). 255-263.
- Knight, D. K., Crutsinger, C., & Kim, H. (2006). The impact of retail work experience, career expectation, and job satisfaction on retail career intention. *Clothing and Textiles Research Journal*, 24(1), 1-14.
- Lange, T. (2008). Communist legacies, gender and the impact on job satisfaction in Central and Eastern Europe. *European Journal of Industrial Relations*, 14(3), 327-346.
- Locke, E.A. (1976). *The nature and causes of job satisfaction*. In: Dunnette, M.D. (Ed.), *Handbook of Industrial and Organizational Psychology*, 1297-1343, Palo Alto, CA : Consulting Psychologists Press.

- Madden, S. K., Skouteris, H., Bailey, C., Hills, A. P., Ahuja, K. D., & Hill, B. (2020). Women in the workplace: Promoting healthy lifestyles and mitigating weight gain during the preconception, pregnancy, and postpartum periods. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(3), 821.
- Memon, N. Z., & Jena, L. K. (2017). Gender inequality, job satisfaction and job motivation: Evidence from Indian female employees. *Management and Labour Studies*, 42(3), 253-274.
- Ng, C. W., & Chiu, W. (1997). Women-friendly HRM good for QWL? The case of Hong Kong based companies. *International Journal of Human Resource Management*, 8(5), 644-659.
- Singh, J. (2021). Barriers faced by women in their career advancement in Yerevan, Armenia, *Global Business and Management Research: An International Journal*, 12(3): 118-133.
- Sousa-Poza, A. & Sousa-Poza, A. (2000). Taking another look at the gender/job satisfaction paradox. *Kyklos*, 53(2):135–152.
- Vongas, G. &, Alhaji, J. R. (2015). The evolution of empathy and womens precarious leadership appointment. *Asian Journal of Multi-disciplinary Studies*, 30(5): 277-289.